

הערב, וטהר".

האי "טריפה" קרא יתירה הוא, דממה נפשך: אי טריפה נחשבת כחיה, אין היא מטמאת. ואי חשיבה כמתה, הרי היא בכלל נבילה. אלא בא הכתוב לדמות נבילה של עוף טהור לטריפה ללמדך שאין נבלת עוף טהור מטמאת בבית הבליעה אלא אם נתנבלה כמו ש"טריפה" נטרפה — **מה טריפה, שאין מעשה הטרפותה מתרת את האיסור, אף כל נבלת עוף טהור איירי שאין מתרת בהתנבלותה את האיסור, יצא התנבלות על ידי מליקה בעוף קדשים שהיא נעשית לפנים בעזרה, הואיל והיא [המליקה המנבלת אותה] מתרת את האיסור, שהרי אפילו מליקת עולת העוף שאינה מתרת אכילה לכהנים הרי היא מתרת אותה להקרב על גבי המזבח שבחיה אין היא ראויה להקרב, והילכך אין עולת העוף שנמלקה בפנים מטמא בגדים בבית הבליעה.**

ומסיימת הברייתא: **אביא מלק קדשים בחוץ שאין המליקה בחוץ מתרת איסור, וכן המולק חולין בין מבפנים ובין מבחוץ, הואיל ואין מתירין במליקתן את האיסור הרי הם מטמאין בגדים אבית הבליעה.**

תניא אידך: יכול תהא שחיטת עופות חולין לפנים, וכן שחיטת עופות קדשים, בין בפנים בין בחוץ, מטמאה אבית הבליעה? — תלמוד לומר "נבילה". נבילה מטמאה ולא שחיטת חולין בפנים ולא שחיטת קדשים בין בפנים בין בחוץ!

והוינן בה: מי יימר דלאו נבילה היא? ואמאי לא נימא איפכא — **הא נמי נבילה היא!** שהרי אין שחיטה בעופות חולין בפנים, ואין שחיטה בעופות קדשים בין בפנים ובין בחוץ, ותהוי נבילה?

ומשנינן: **אלא, הכי דריש תנא דברייתא: תלמוד לומר "טריפה" — מה טריפה איסורה שווה בפנים כבחוץ, אף כל טומאות של נבלות עוף טהור אין נוהגות אלא במקום שהן שוות בפנים כבחוץ, יצא שחיטת חולין בפנים שנוהג איסורה בפנים ולא בחוץ, ויצאה שחיטת קדשים בין מבפנים בין בחוץ — הואיל ולא שוו בפנים כבחוץ, הילכך אין מטמאין בגדים אבית הבליעה.**

ותמהינן: **בשלמא בשחיטת חולין לא שוו שחיטת חולין בפנים האסורה כשחיטת חולין כבחוץ המותרת. אלא שחיטת קדשים, אמאי לא שוו פנים וחוץ, והרי אידי ואידי פפולין נינהו, שרק מליקה מתירה את העופות הקדושים בקרבן ולא שחיטה?**

ומתריצין: **אמר רבא: אין למדים מהדרשה הזאת אלא שחיטת חולין בפנים אבל שחיטת קדשים לא איצטריך לן האי דרשה ללמדנו שאין היא מטמאה, כי אם הועילה לו שחיטת חוץ של העוף לחייבו כרת משום שחוטי חוץ, כמו שמרבה הגמרא לקמן מקרא ד"או אשר ישחט" שבא לרבות שחיטת עוף לכרת ואם כן חזינן דאף**

טומאה בעוף טהור, אלא שיש דין שהאוכל נבלת עוף טהור בבית הבליעה נטמא.

הוא טומאת אכילה ודלא כהגר"ח. וכן כתב האתון דאורייתא בסימן א'. ובמנחת אברהם הביא דברי שו"ת ברית אברהם דכתב דאין כלל